

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเมืองการปกครองในระดับท้องถิ่นเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งของการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติ เพราะการเมืองระดับท้องถิ่นเป็นส่วนสำคัญของระบอบการปกครองระดับชาติที่สนับสนุนให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองการปกครองโดยตรง และเป็นสถาบันฝึกสอนให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง เกิดความรับผิดชอบและห่วงแหน ต่อประโยชน์ของท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบ การเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยในที่สุด (ประหยัด หงษ์ทองคำ และพรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. 2529 : 105) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น โดยกำหนดไว้ในหมวด 5 แนวนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 ที่กำหนดให้ต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณสุขปโภค และสาธารณูปการ ตลอดจนทั้งโครงสร้างพื้นฐาน สารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

นอกจากนั้นในหมวด 9 จำนวน 9 มาตรา ตั้งแต่มาตรา 282 ถึงมาตรา 290 ได้แสดงให้เห็นว่ารัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมี อิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและ การคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมาย และเพื่อกระจายอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. 2545 : 109)

การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหาร ส่วนตำบล เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร และส่วนราชการท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายจัดตั้งขึ้น

(มูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น : 2545 : 2) โดยระบบแล้วล้วนเป็นการกระจายอำนาจทางการเมืองและบริหารรัฐบาลไปให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้มีการปกครองตนเอง (ประธาน คงฤทธิศึกษากร. 2526 อ้างถึงในไชยพร ดัชนีจิตานนท์. 2536 : 1) ซึ่งแต่ละรูปแบบจะเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองแตกต่างกันออกไป แต่เป้าหมายสุดท้ายก็ยังคงเหมือนกันคือ เพื่อส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยให้ประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปบริหารงานของท้องถิ่น และมีอำนาจบริหารงานอย่างอิสระภายในขอบเขตของตน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง (วรพิทย์ มีมาก. 2532 : 1)

แต่เดิมพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดให้แบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะความเจริญของท้องถิ่นไว้ดังนี้ (สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย 2543 : 125-126)

1. เทศบาลตำบล การยกฐานะของท้องที่ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล กฎหมายไม่ได้กำหนดถึงจำนวนพลเมือง หรือความหนาแน่นของพลเมืองไว้ เพียงแต่กำหนดหลักกว้างๆ ไว้ดังนี้
  - 1.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองหนาแน่นพอสมควร
  - 1.2 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้
  - 1.3 มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลตำบล
2. เทศบาลเมือง ท้องที่ใดที่ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้ จะต้องมึลักษณะดังนี้
  - ก. เป็นท้องที่ที่เป็นที่ตั้งของศาลากลางจังหวัดทุกแห่ง ให้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์อื่นๆ ประกอบ
  - ข. สำหรับท้องที่ที่ไม่ใช่ที่ตั้งศาลากลางจังหวัด จะยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้จะต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้
    - 2.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 10,000 คน ขึ้นไป
    - 2.2 ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร
    - 2.3 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด
    - 2.4 มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

3. เทศบาลนคร ท้องที่ที่จะยกฐานะเป็นเทศบาลนครได้ จะต้องมึลักษณะ ดังนี้

- 3.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป
- 3.2 ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร
- 3.3 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด
- 3.4 มีพระราชกฤษฎีกายกฐานะเป็นเทศบาลนคร

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลในปี

พ.ศ. 2542 (กองราชกิจจานุเบกษา.เล่ม 116. 2542 : 9) และยกฐานะจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบล ตามนโยบายของรัฐบาลใน พ.ศ. 2541 เกี่ยวกับการยกฐานะสุขาภิบาลให้เป็นเทศบาลตำบลทั้งหมดและจะไม่มีการจัดตั้งสุขาภิบาลขึ้นอีก เพราะการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบองค์กรบริหารส่วนตำบลสามารถพัฒนาไปเป็นเทศบาลได้ต่อไป ต่อมาวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 รัฐบาลได้มีการออกกฎหมายเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลตำบลพร้อมกันทั้งหมด โดยภารกิจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัตินั้นได้ถูกกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2476 และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของเทศบาล หรือตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่ได้บัญญัติไว้ให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล แต่ภาพรวมแล้วหน้าที่หลักที่ถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ คือ การให้บริการสาธารณะแก่สาธารณชน จึงทำให้เทศบาลที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่มีอยู่เกิดความใกล้ชิดและผูกพันกับประชาชนอย่างใกล้ชิด (โกวิทย์ พวงงาม. 2543 : 158-159)

บทบาทหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะของเทศบาลมีทั้งกฎหมายบังคับให้เทศบาลต้องกระทำและให้เทศบาลสามารถเลือกกระทำได้ กล่าวโดยสรุปแบ่งได้เป็นประเภทใหญ่ๆ 8 ประเภท ดังนี้ (ประยูร กาญจนดุล. 2535 : 332-334)

1. การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ การดับเพลิง การป้องกัน และระงับอัคคีภัย
2. การสาธารณสุข ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การจัดให้มีและบำรุงสุขอนามัย การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน และกิจการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อการสาธารณสุข
3. การสาธารณสุขการ ได้แก่ การสงเคราะห์มารดาและเด็ก การสงเคราะห์คนชรา คนอนาถา เด็กกำพร้า

4. การโยธาสาธารณะ ได้แก่ การสร้างและบำรุงทางบก ทางน้ำ การจัดให้มีและบำรุงสวนสาธารณะ สวนสัตว์ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎร
5. การศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ การจัดตั้งและบำรุงโรงเรียน อาชีวศึกษา การจัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการกีฬาและพลศึกษา
6. การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ ได้แก่ การประปา การไฟฟ้า การจัดให้มีโรงฆ่าสัตว์ การเดินรถประจำทาง การเทศพาณิชย์ เช่น การจัดให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม การจัดให้มีและดำเนินการโรงรับจำนำ หรือสถานสินเชื่อท้องถิ่น
7. การทะเบียนราษฎร ซึ่งเป็นหน้าที่ของเทศบาลต้องทำตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
8. การบำรุงส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- บริการสาธารณะแต่ละประเภทดังกล่าว เทศบาลแต่ละแห่งจัดให้เป็นบริการแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ งบประมาณ และนโยบายสาธารณะของแต่ละเทศบาล แม้บริการสาธารณะที่จัดในแต่ละเทศบาลจะมีความแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามเทศบาลทุกเทศบาลก็ย่อมมีหลักในการจัดบริการเช่นเดียวกัน คือ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเทศบาลมากที่สุด (ชลินทร์ เปลี่ยนขำ. 2535 อ้างถึงในวารสารนิติบุตรพรหม. 2547 : 2-3)
- เทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้มีการพัฒนาท้องถิ่นโดยอาศัยกรอบของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยได้มาจากสภาพข้อเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นและจากการสำรวจความคิดเห็น และน่านโยบายระดับต่างๆ ทั้งของรัฐบาล จังหวัด อำเภอมาบูรณาการเข้าด้วยกัน และนอกจากนั้นคณะผู้บริหารเทศบาลได้กำหนดแผนและกิจกรรมการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังจำกัดทางด้านศักยภาพและงบประมาณ ผลการพัฒนาท้องถิ่นจึงทำให้เทศบาลประสบปัญหาในการบริการสาธารณะหลายๆ ด้าน คือ ปัญหาการระบายน้ำเสีย การบริการน้ำประปา การจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอย ยาเสพติด ประชาชนมีรายได้น้อย ด้านสาธารณสุข การบริหารจัดการของเทศบาล การขาดการแคลนสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น (เทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน. 2548-2550 : 9)
- ตามที่กล่าวมานี้ หากยึดในหลักการพื้นฐานที่เทศบาลควรบริหารให้บุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และงบประมาณซึ่งมีอยู่อย่างจำกัด สามารถจัดบริการสาธารณะ แต่ละด้านให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนมากที่สุด เทศบาลจึงควรที่จะทราบถึง

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะแต่ละประการให้กระจ่างชัด เพราะจะทำให้สามารถจัดสรรบุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์ และงบประมาณ ในการจัดบริการสาธารณะแต่ละด้านได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัย ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด และศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชน ที่มีอาชีพและเพศแตกต่างกัน ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชน เพื่อนำองค์ความรู้และข้อเสนอแนะที่เกิดจากการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อหน่วยงาน เพื่อเป็นการพัฒนางานบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการให้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่จำแนกตามอาชีพและเพศที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับน้อย
2. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ในปี พ.ศ. 2548

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างประชาชนที่เป็นหัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทนหัวหน้าครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร โดยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร ทาโร ยามาเนะ (Taro Yamane)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่

2.1.1 อาชีพ

2.1.2 เพศ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความพึงพอใจ

ของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด แยกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ

2.2.2 ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

2.2.3 ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค

2.2.4 ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันผู้วิจัยจึงให้ความหมายของศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของแต่ละคนที่เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการ

ให้แก่บุคคลนั้นได้ ในที่นี้หมายถึงความพอใจต่อบริการสาธารณะของเทศบาล
ตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2. การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่เทศบาล

ตำบลจตุรพักตรพิมาน จัดให้มีบริการประชาชน ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดใน
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 และมาตรา 51 ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวนี้
เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ดังนี้

2.1 การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ได้แก่ การดับเพลิง
การป้องกันและระงับอัคคีภัย โดยการจัดให้มีรถดับเพลิง รถน้ำหรือรถดับเพลิงอื่นๆ
และรวมทั้งการจัดมาตรการในการป้องกันอัคคีภัย ภายในเขตเทศบาล

ตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2 การสาธารณสุข มีดังนี้

2.2.1 การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
ได้แก่ การจัดให้มีสาธารณสุข โรงพยาบาล ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน
อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.2 การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ได้แก่ การป้องกัน
และควบคุม โรคไขเลือดออก โรคอุจจาระร่วง และโรคพิษสุนัขบ้า ภายในเขตเทศบาล
ตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.3 การรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะ
ได้แก่ การมีพนักงาน ลูกจ้างทำความสะอาด ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน
อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.4 การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ได้แก่ การจัดหา
ถังขยะ เก็บ กวาดขยะ หรือทำลายขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลต่างๆ ภายในเขตเทศบาล
ตำบลจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.5 ส้วมสาธารณะ ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาให้สะอาด
ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.2.6 การจัดให้มีสุสานและฌาปนสถาน ได้แก่ การจัดสถานที่
สำหรับการจัดงานฌาปนกิจศพและมีการบำรุง ดูแล รักษาความสะอาด ภายในเขต
เทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.3 การสาธารณสุขูปการ ได้แก่ การสงเคราะห์มารดาและเด็ก
การสงเคราะห์คนชรา คนอนาถา เด็กกำพร้า ซึ่งเป็นโครงการช่วยเหลือประชาชน
ด้านการสังคมสงเคราะห์ โดยจ่ายเป็นเบี้ยยังชีพให้แก่ประชาชน ภายในเขตเทศบาล

ตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.4 การโยธาสาธารณะ มีดังนี้

2.4.1 ถนนสาธารณะ ได้แก่ การจัดทำมีถนนสาธารณะ
ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.4.2 สวนสาธารณะ และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
ได้แก่ การจัดทำมีสวนสาธารณะให้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของราษฎรในเขตเทศบาล
ตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.4.3 การจัดทำมีสถานที่ออกกำลังกาย ได้แก่ การจัดทำมี
สถานที่ออกกำลังกาย เล่นกีฬา รวมทั้งการจัดให้มีการส่งเสริมการให้ประชาชนได้เล่นกีฬา
ประเภทต่างๆ ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน
จังหวัดร้อยเอ็ด

2.5 การศึกษา ได้แก่ การจัดทำมีการบริการด้านการศึกษา
การกีฬาและพลศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน
จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6 การสาธารณูปโภคและเทศพาณิชย์ มีดังนี้

2.6.1 การประปา ได้แก่ การจัดทำมีน้ำสะอาด หรือการประปา
เพื่ออุปโภคบริโภค ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน
จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6.2 ไฟฟ้าสาธารณะ ได้แก่ การจัดทำมีไฟฟ้าให้แสงสว่าง
ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6.3 ทางระบายน้ำ ได้แก่ การจัดทำมีท่อ หรือทางระบายน้ำเสีย
ตามถนนสายต่างๆ ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน
จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6.4 โรงฆ่าสัตว์ ได้แก่ การจัดทำมีโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน
เพื่อให้คุณภาพเนื้อโคถูกสุขอนามัยต่อผู้บริโภค ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิต
สุขอนามัยด้านการบริโภคเนื้อโคของประชาชน ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน
อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6.5 การเดินรถประจำทาง ได้แก่ การจัดทำมีที่พักรถโดยสาร
ในการจอดรับผู้โดยสาร เพื่อความเป็นระเบียบและความปลอดภัยในการเดินรถประจำทาง
ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.6.6 ตลาดสด ได้แก่ การจัดทำมีตลาดสด หรือสถานที่ซื้อขาย

สินค้าอุปโภค บริโภค ภายในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด และรวมไปถึงการจัดให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการซื้อขายด้วย

2.7 การบริการทะเบียนราษฎร ได้แก่ การให้บริการเกี่ยวกับทะเบียนราษฎร ตามพระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

2.8 การบำรุงการส่งเสริมทำมาหากินของราษฎร ได้แก่ การส่งเสริมโครงการอาชีพต่างๆ เพื่อให้ราษฎรมีรายได้ ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ ได้แก่ การให้บริการสาธารณะของเทศบาลที่กระทำอยู่ในปัจจุบันตามที่กฎหมายบังคับให้เทศบาลต้องกระทำ และสามารถเลือกกระทำได้ โดยให้การบริการอย่างเพียงพอกับความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ การให้บริการสาธารณะของเทศบาลที่มีการจัดการดูแล พัฒนา ปรับปรุงให้เกิดความเป็นไปอย่างต่อเนื่อง หรือมีการบริการอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาไม่ติดขัด ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

5. การให้บริการอย่างเสมอภาค ได้แก่ การให้บริการสาธารณะของเทศบาล โดยมีการให้บริการแก่คนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพอย่างเสมอภาค ไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

6. การให้บริการอย่างก้าวหน้า ได้แก่ การให้บริการสาธารณะของเทศบาล โดยมีการพัฒนาปรับปรุงการบริการด้วยวิธีการใหม่ๆ เพื่อให้การบริการมีความทันสมัย รวดเร็วกว่าเดิม ในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึง ความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ของประชาชนที่มีอาชีพและเพศแตกต่างกัน เพื่อนำไปแก้ไขปัญหางานบริการสาธารณะ

ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และทำให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการรับบริการให้มากที่สุด

2. ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนที่ได้รับจากการให้บริการสาธารณะของตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด เป็นข้อมูลเสนอแก่ผู้บริหารของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด นำไปกำหนดนโยบายและแก้ไขปัญหาการบริการสาธารณะในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น

3. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลเสนอแก่ฝ่ายบริหารของเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ทราบถึงความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลจตุรพักตรพิมาน อำเภอจตุรพักตรพิมาน จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อใช้เป็นแนวทางนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป และเป็นการช่วยลดปัญหาในการขัดแย้งต่างๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Rajabhat Mahasarakham University